

O c e n a r o z p r a w y d o k t o r s k i e j

Lekarza medycyny Tomasza Płonki

Oceniana praca doktorska została wykonana w Klinice Chirurgii Serca Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu pod nadzorem prof. dr hab. med. Wojciecha Kustrzyckiego. Dotyczy ona stale aktualnego tematu chirurgicznego leczenia tętniaków aorty wstępującej.

Niezwykły postęp medycyny, wprowadzenie dokładnych metod diagnostycznych na coraz niższych poziomach opieki zdrowotnej skutkuje stale wzrastającą liczbą operacji poszerzonej tętnicy głównej. Często są to zabiegi wykonywane w trybie pilnym, kiedy to dochodzi do rozwarstwienia ścian aorty. Operacje wtedy niejednokrotnie mają dramatyczny przebieg, zależny w dużej mierze od wielu ogniw opieki medycznej. Począwszy od lekarza pierwszego kontaktu, poprzez system ratownictwa medycznego i szybkiej diagnostyki obrazowej do zdecydowanych działań w warunkach sali operacyjnej. Zasady tych działań znane są od szeregu lat.

Układ pracy jest klarowny i powszechnie polecany do tego typu prac. We wstępie liczącym 23 strony autor zaznaja nam z anatomią i patofizjologią tętniaków aorty. Przytacza uniwersalny podział schorzenia wg DeBakey'a i klasyfikację Stanford oraz omawia kryteria wskazań do ich chirurgicznego leczenia. Przedstawia podstawowe cztery typy operacji stosowanych w tubularnym poszerzeniu aorty wstępującej. Na stronie 20 i 21 na przejrzystych rycinach 7 i 8 demonstruje zasady postępowania chirurgicznego, które są podstawą jego dysertacji. Chodzi o opłaszczanie (ummantelung-niem), owijanie (wrapping-ang) czy jak najczęściej używa autor gorsetowaniu poszerzonego odcinka aorty wstępującej. Po przedstawieniu metod elementów skończonych, które autor wykorzystał do analizy biodynamiki elementów układu naczyniowego natrafiamy na miły dowód dogłębnego zainteresowania tematem. Jest to spis pięciu publikacji w renomowanych, branżowych czasopismach medycznych gdzie pierwszym autorem jest doktor Płonka.

Część wstępną kończy sformułowanie celów pracy. Rycina numer 9 w przejrzysty sposób ilustruje nam przesłanie autora: dokonać analizy biomechanicznej wrappingu, odnieść się do metaanalizy i na tym tle przedstawić wyniki Kliniki Chirurgii Serca we Wrocławiu. W materiale i metodach zapoznajemy się szczegółowo z techniką operacyjną, zasadą doboru pacjentów do tej techniki operacji oraz zestawieniem chorób towarzyszących patologii aorty. Analizowano wyniki operacyjne 34 pacjentów. Na kolejnych 25 stronach przedstawione zostały uzyskane wyniki i skonfrontowane z metaanalizą zawierającą 722 chorych. Uzyskane wyniki są bardzo dobre. Wszystkich pacjentów wypisano do domu w stanie dobrym. Średni czas obserwacji

pooperacyjnej wynosił 18 miesięcy. W tym czasie nie było zgonów. Nie stwierdzono żadnego przypadku rozwarstwienia ściany aorty lub poszerzenia się wymiarów aorty. Wyniki są inspiracją do przeprowadzenia dyskusji. Na 20 stronach doktorant podejmuje dyskusję porównując zaproponowaną przez siebie metodę nie tylko z wynikami metaanalizy, ale także z innymi technikami chirurgicznego leczenia tętniaków aorty wstępującej. Wnioski przedstawione w pięciu klarownych punktach są logicznym podsumowaniem wyników i w całości spełniają cele postawione na początku pracy. Jeżeli będzie przestrzegało się zasad odpowiedniej kwalifikacji do tego typu zabiegów, to wyniki jednoznacznie przemawiają za kontynuowaniem tej metody leczenia chorych.

Nadal ważkim problemem klinicznym jest znalezienie skutecznych metod predykcji powikłań spowodowanych poszerzoną aortą. Doktor Płonka podjął się istotnie ważkiego problemu oceny stopnia poszerzenia tętnicy głównej i na podstawie skutecznie zoperowanych pacjentów zaproponował sposób chirurgicznych działań, które są działaniami jednocześnie tak z zakresu profilaktyki, jak i są działaniami leczniczymi. Swoje dane gromadzone przez trzy lata zestawiał z obszerną metaanalizą dostępną w bibliografii. Piśmiennictwo załączone do rozprawy liczy 108 pozycji. Literatura cytowana przez doktoranta jest piśmiennictwem umiejętnie dobranym, zawiera również pozycje najświeższe dotyczące omawianego zagadnienia. Dziwi jedynie fakt braku polskich doniesień. Spowodowane to jest tym, że ich do tej pory nie było. Dlatego należy tym bardziej dostrzec unikalny charakter rozprawy doktorskiej.

Jak zawsze przy tak rozległej dysertacji nie sposób uniknąć drobnych potknięć stylistycznych, gramatycznych, czy merytorycznych (choćby to że strony 17, że pacjentów z zastawką 2-płatkową powinno operować się powyżej 50 mm średnicy aorty) nie mających jednakże wpływu na ogólne pozytywne przesłanie pracy.

Przysłaną do recenzji pracę lek. med. Tomasza Płonka oceniam wysoko, jako nowoczesną, poświęconą bardzo istotnemu i aktualnemu zagadnieniu. Wykonując ją autor wykazał doświadczenie badawcze oraz opanowanie nowoczesnych metod warsztatowych. Rozprawa ta stanowi udaną próbę samodzielnego rozwiązania problemu naukowego wykazuje jego głęboką wiedzę teoretyczną i praktyczną.

Ponieważ wszystkie moje uwagi nie umniejszają wartości analizowanej pracy stwierdzam, że przedstawiona mi do recenzji praca spełnia wszelkie kryteria stawiane rozprawom doktorskim i zwracam się do Wysokiej Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu o dopuszczenie lek. med. Tomasza Płonki do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Recenzowana przezemnie praca zasługuje na wyróżnienie.

87 18976 | Prof. dr hab. n. med. Ryszard Kalawski
SPECJALISTA KARDIOCHIRURG
Ordynator Oddziału Kardiologii
ul. Szwajcarska 8
61-285 Poznań, tel. 61/8739283
981503288